

39. கந்தர் திருவாரம்

கலிவிருத்தம்

கயமா முகவைங் கரனார் துணைவா
உயர்சீர் விடையே றுமையா டனயா
தயவா யருளே தரவா தணியா
நயமா னசுகோ தயநா னுறவே.

கயமா முகஐங் கரனார் துணைவா
உயர்சீர் விடைஏறு உமையாள் தனயா
தயவாய் அருளே தரவா தணியா
நயமான சுகஉதய நான் உறவே.

பெரிய யானை முகமுடைய ஐந்து திருக்கைகளுடைய
விநாயகப் பெருமானின் தம்பியே! மேலான சிறப்புடைய காளை
வாகனம் ஏறும் உமாதேவியின் மகனே! குறையாத தன்மையான
இன்பத்தை நான் பெறவே தயவுடன் உன் திருவருளை
அளித்தற்பொருட்டு அடியேனிடம் வந்தருள்வாயாக!

அடிநா முடியின் றழியா வெளியாய்
மடியா வருவாய் மறைநா யகமாய்
வடிவே லரசாய் வளர்வா கையனே
அடியே னிறையா யருடந் தருளே.

அடி நா முடி இன்று அழியா வெளியாய்
மடியா உருவாய் மறைநாயகமாய்
வடிவேல் அரசாய் வளர் வாகையனே
அடியேன் இறையாய் அருள் தந்துஅருளே.

முதலும் நடுவும் முடிவும் இல்லாத என்றும் அழியாத வெளியாய் (அறிவாகசமாய்) இறப்பில்லாத வடிவாய், வேதங்களின் தலைவனாய், கூர்மையான வேற்படை ஏந்திய அரசனாய், நிலையான வெற்றியுடையவனே! அடியேனுடைய இறைவனாய் வந்து அருள் அளித்தருள்வாயாக! 2

இரவும் பகலு மெளியே னூரியோர்
பரவுங் கழலைப் பணியும் படிநல்
அருடந் திடுவா யகிலந் தொழுவே
வருமஞ் சிகியில் வரும்வா னவனே.

இரவும் பகலும் எளியேன் உரியோர்
பரவும் கழலைப் பணியும் படிநல்
அருள் தந்தீடுவாய் அகிலம் தொழுவே
வரும் அம் சிகியில் வரும் வானவனே.

எல்லா உலகும் வணங்கும்படி வரும் அழகிய மயில் வாகனத்தில் ஏறி வருகின்ற தேவனே! உனக்கு மெய்யன்பு பூண்டொழுகும் அடியார் வணங்கும் திருவடியை, எளியேனாகிய அடியேன் இரவிலும் பகலிலும் வணங்கும்படி நல்ல அருளைத் தந்தருள்வாயாக! 3

அசுரர்க் கிறையீ டழியப் பணிவாழ்
நசிதக் கரவே னிலவத் தமிழேன்
கசிவுற் றசொன்மா லைகணித் தணிவான்
உசிதத் தொடுவந் தருளுந் தமனே.

அசுரர்க்கு இறை ஈடு அழியப் பணிவாழ்
நிசீதக் கரவேல் நிலவத் தமியேன்
கசிவுற்ற சொல்மாலை கணித்து அணிவான்
உசித்த்தொடு வந்து அருள் உத்தமனே.

அதிசயத்துடன் வந்து அருள்புரியும் உத்தமன், அசுர குலத்திற்கு அரசனான சூரபன்மனின் பெருமையை அழியும்படிச் செய்து நிலைபெறும் திருக்கையில், கூர்மையான வேற்படை ஏந்தியுள்ள திருக்கோலத்துடன் எளியேன் உருகிப் பாடிய புகழ்மாலையை மதித்து அணிந்துகொள்வான்! 4

தேவா வுனைநா டியபின் றிணையில்
மூவா சைகெடும் படியான் மொழியும்
பாவா வனசெம் பயனாம் வணமால்
மேவா தருளாய் மிடல்வே லவனே.

தேவா உனை நாடிய பின் திணையில்
முஆசை கெடும்படியான் மொழியும்
பா ஆவன செம்பயனாம் வணமால்
மேவாது அருளாய் மிடல் வேலவனே.

வலிமையுடைய வேலிறைவனே! தேவனே! உன்னை விரும்பிய பின்பு உலகில் மூன்று வகையான ஆசைகள் ஒழியும்படி அடியேன் பாடும் பாடல்கள், நல்ல பயன் தரும்படி மாயை எனும் மயக்கம் அடியேனைச் சேராதவாறு அருள்புரிவாயாக! 5

பாவக் கடலிற் படியோ ருயிர்தான்
நாவிற் பெயர்மந் திரமே நவிலின்
தேவர்க் கருமா டுறுமே சிறியேன்
பாவிற் கருளா தெனைப்பா வகியே.

பாவக் கடலில் படி ஒர் உயிர்தான்
நாவில் பெயர் மந்திரமே நவிலின்
தேவர்க்கு அருமாடு உறுமே சிறியேன்
பாவிற்கு அருளாது எனைப் பாவகியே.

பாவமாகிய கடலுக்குள் மூழ்கும் ஒரு சீவான்மாவானது, உனது திருநாம மந்திரத்தை நாவில் ஓதினால் தேவர்களுக்கும்

கிடைத்தற்கரிதான செல்வம் கிடைக்கும்; பாவகியே! எளியேன்
பாடலுக்கு அருள் புரியாமலிருப்பது ஏன்? 6

பெண்ணா கியபே யெனைவந் துபெரும்
புண்ணா கியநீர் பொசியுங் குழியின்
கண்ணே தளுமோ கழல்கொண் டபினும்
விண்ணா டர்பரா விகல்வே லரசே.

பெண் ஆகிய பேய் எனை வந்துபெரும்
புண் ஆகிய நீர் பொழியும் குழியின்
கண்ணே தளுமோ கழல் கொண்டபினும்
விண்நாடவர் பராவு இகல் வேல் அரசே.

தேவலோகத்தார் துதிக்கும் வலிய வேல் பிடித்த அரசனே!
உனது திருவடியை அடியேன் பற்றிக்கொண்ட பிறகும், பெண்ணாக
உள்ள பேய் என்னை மூத்திரமும் சுரோணிதமும் ஆகிய நீர் ஒழுகும்
புண் ஆக உள்ள அல்குலுக்குள் தள்ளிவிடுமோ? 7

எல்லா மதமுங் கரைகண் டிடநீ
வல்லாண் மைபுரந் தலர்வா ளிமதன்
பொல்லா மயலிற் புகவே புரிநீர்
உல்லா சமகா குகனே யுரையே.

எல்லா மதமும் கரை கண்டிட நீ
வல்லாண்மை புரந்து அலர் வாளி மதன்
பொல்லா மயலில் புகவே புரிநீர்
உல்லாச மகா குகனே உரையே.

ஆனந்தமுடைய பெரிய குகப்பெருமானே! எல்லா
மதங்களும் முடிவு அறிந்திட நீ அடியேனுக்கு அறிவாற்றல்
கொடுத்தருளினை! அப்படியிருந்தும் மலர் அம்பு எய்து மன்மதன்
கெட்ட மயக்கத்தில் அடியேன் புகும்படிச் செய்யும் தன்மையைச்
சொல்வாயாக! 8

காமக் கனலிற் கருகுந் தமிழேன்
சாமிக் கடிமைப் படவுந் தரமோ
பூமிக் குளுனைப் புகழ்வோ ரையரும்
பூமிக் குள்விடும் பொருவே லிறையே.

காமக் கனலில் கருகும் தமிழேன்
சாமிக்கு அடிமைப் படவும் தரமோ
பூமிக்குள் உனைப் புகழ்வோரை அரும்
பூமிக்குள் விடும் பொருவேல் இறையே.

மண்ணுலகில் உன்னைப் புகழ்ந்துரைப்போரைச் சென்றடைவதற்கு, அரிதான மேலுலகத்தில் சேர்க்கும் போர் செய்யும் வேற்படை ஏந்திய இறைவனே! காமம் என்னும் தீயில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் எளியேன், ஞானாசிரியனான உன்னிடம் அடிமைப்படத் தகுதி உண்டோ? இல்லை அல்லவா! 9

இச்சைக் கடிமைப் படுமென் னுழையுள்
செச்சைச் சரணந் திகழும் படியுள்
மெச்சித் தகவீ திகெடா விறல்சால்
பச்சைப் பரிமேல் வருமெம் பரனே.

இச்சைக்கு அடிமைப்படும் என் உழை உன்
செச்சைக் சரணம் திகழும் படி உள்
மெச்சித் தகவு ஈதி கெட விறல்சால்
பச்சைப் பரிமேல் வரும் எம்பரனே.

அழியாத வலிமை மிக்க பச்சை மயில்மேல் வருகின்ற என் கடவுளே! ஆசைக்கு அடிமைப்படும் என்னிடம், உனது சிவந்த திருவடி விளங்கும்படித் திருவுளத்தில் பாராட்டி எனக்கு நல்ல குணத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக! 10

இரவும் பகலும் பிரியா வெனுடை
யரசே யிதுநா எஞர்நா னுறவென்
றொருதே வுளதோ வுனையன் றயரத்
தெரியே னெளியேன் மயிலூர் சிவனே.

இரவும் பகலும் பிரியா என் உடை
அரசே இதுநாள் அஞர் நான் உற என்று
ஒரு தேவு உளதோ உனை அன்று அயரத்
தெரியேன் எளியேன் மயிலூர் சிவனே.

மயில் வாகனத்தில் செல்லும் ஆறுமுகச் சிவனே! இரவு பகல் என்னும் எல்லா நேரங்களிலும் என்னைப் பிரியாமல் உடனிருக்கும்

என்னுடைய அரசனே! இக்காலத்தில் துன்பம் அடையும் நான் அடைவதெற்கென்று வேறொரு கடவுள் உண்டோ? எளியவனாகிய நான் உன்னை அல்லாமல், வேறொரு கடவுளை அடைவதற்கு அறிகிலேன்!

11

மனதா ரவெனுண் மயிலூர் குகதோம்
தனையா டியதின் நிலைமுன் றளையாம்
வினைவா தனைவந் தெனைமே யின்தால்
கனவாய் முடியத் தருவாய் கரமே.

மனதார எனுள் மயில்ஊர் குகதோம்
தனை ஆடியது இன்று இலை முன் தளையாம்
வினைவாதனை வந்து எனை மேயினதால்
கனவாய் முடியத் தருவாய் கரமே.

மயில் வாகனத்தில் செல்லும் குகனே! என் மனத்திற்குத் தெரிந்து இப்பிறவியில் ஒரு குற்றத்தையும் செய்ததில்லை; முற்பிறப்பில் பாசமாயுள்ள வினைத் துன்பம் வந்து என்னைச் சேர்ந்தது; இந்தக் குற்றங்கள் கனவுபோல் இல்லாமற்போக, உனது அபய கரத்தைக் காட்டியருள்வாயாக!

12

மையார் கலிகூழ் மகிநின் னொருவி
நொய்யே னுயமா றுளதோ நுவலாய்
மெய்யா ரடியார் விழையஞ் சரணா
துய்யா முருகா கபசோ பனனே.

மையார் கலிகூழ் மகிநின் ஒருவி
நொய்யேன் உயமாறு உளதோ நுவலாய்
மெய்யார் அடியார் விழை அம் சரணா
துய்யா முருகா கபசோபனனே.

உண்மையான அடியார்கள் விரும்பும் சிவந்த திருவடியுடையவனே! தூயவனே! முருகப்பெருமானே! மங்கலமான அழகனே! கரிய கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில், உன்னை நீங்கிப் பொய்யேன் பிழைக்கும் வழி உண்டோ? கூறுவாயாக!

13

எளியே னுளமிங் கெதிலென் பதைந்
தெளிவா யறிவாய் சிறியே னிதயம்
களிகூ ரருள்கூ ரவெணாய் கழுதுண்
அளிநீ பமிகப் புணையம் பரனே.

எளியேன் உளம் இங்கு எதில் என்பதை நீ
தெளிவாய் அறிவாய் சிறியேன் இதயம்
கனிகூர் அருள் கூர ணையம் கழுது உண்
அளி நீபமிகப் புனை அம் பரணே.

வண்டுகள் உண்ணும் தேன் மிகுந்துள்ள கடம்ப மலர் மாலை
மிகுதியாக அணியும் ஆகாய வடிவினனே! எளியேனாகிய எனது மனம்
இவ்வுலகில் எந்தப் பொருளில் விருப்பம் கொண்டிருக்கின்றது
என்பதை நீ மிகத் தெளிவாக அறிவாய்; சிறியேனது மனம் இன்பங்
கொள்ளும்படி அருள் புரிய நினைத்தருள்வாயாக! 14

எந்தா யெளியே னிகலா மிடரால்
நொந்தேன் மிகமே னுதிசே ரருடான்
தந்தா ணெடுவாழ் வுடையந் தாரியின்
மைந்தா குமரா வடிவே லவனே.

எந்தாய் எளியேன் இகலாம் இடரால்
நொந்தேன் மிக மேல் நுதி சேர் அருள் தான்
தந்து ஆள் நெடுவாழ்வுடை அந்தரியின்
மைந்தா குமரா வடிவேலவனே.

அனாதிப் பழைமையான வாழ்வுடைய ஆகாச வடிவான
உமாதேவியின் மகனே! குமரனே! கூரிய வேலிறைவனே! எம்
தந்தையே! அற்பனாகிய அடியேன் பகையாகிய துன்பத்தால்
வருந்தினேன்; மிக மேலான புகழைத் தரும் அருளை எனக்குத்
தந்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக! 15

நிலைமே னினையே நினையா துவயா
அலைவோ ரெவரோ வவர்தா மவிவார்
பலநா ணினையே படர்நா னுமிவண்
வலைமீ னெனவா தலென்வேன் மனனே.

நிலைமேல் நினையே நினையாத வயா
அலைவோர் எவரோ அவர் தாம் அவிவார்
பல நாள் நினையே படர் நானும் இவண்
வலை மீன் என ஆதல் என் வேல் மனனே.

வேற்படை ஏந்திய அரசனே! இவ்வுலகில் உன்னையே
நினைக்காமல் ஆசையுடன் அலைகின்றவர்கள் எவர்களோ அவர்கள்
தாம் இறப்பார்கள்; பல நாட்களும் உன்னையே நினைக்கும்

அடியேன், இவ்வுலகில் வலைக்குள் அகப்பட்ட மீன்போல்
ஆகுதல் ஏன்? கூறுவாயாக! 16

தரையோர் புகழும் படிதந் திரமாப்
புரிவோர் புணியம் பலியா ததுபோல்
தரைமீ நிணையே கருதுந் தவமும்
விரைவா யிறுமோ மிளிர்வேன் மனனே.

தரையோர் புகழும்படித் தந்திரமாப்
புரிவோர் புணியம் பலியாத் ததுபோல்
தரை மீ நிணையே கருதும் தவமும்
விரைவாய் இறுமோ மிளிர் வேல்மனனே.

ஒளி வீசும் வேற்படை ஏந்திய அரசனே! உலகத்தார் தம்மைப்
புகழ்ந்து பேசும்படித் தந்திரமாகச் செய்யும் புண்ணிங்கள்
பயனளிக்காததுபோல, இவ்வுலகில் உன்னையே நினைத்துச்
செய்யும் தவமும் விரைவாகக் கெடுமோ? அறிகிலனே! 17

பணியா பரணன் மகிழும் படிநீ
திணிஞா னநிஜஞ் சொனதீர் வையினால்
அணிமா தியருந் தொழினின் றுமதே
துணிபா குமனா மயதூ யவனே.

பணி ஆபரணன் மகிழும்படி நீ
திணி ஞான நிஜம் சொன தீர்வையினால்
அணிமா ஆதி அரும் தொழில் நின்றும் அதே
துணிபாகும் அனாமய தரயவனே.

நோயற்ற தூயவனே! பாம்புகளை அணிகலன்களாக அணிந்த
சிவபெருமான் திருவுள்ளம் உவகை கொள்ளும்படி, நீ திட்பமான
ஞானமாகிய உண்மையைச் சொன்ன முடிவால், அணிமா முதலிய
அரிய தொழில்களான சித்திகள் அல்லாமல், அந்த ஞானமே ஒருவர்
கொள்ளத்தக்க முடிவாகும்! 18

சன்மப் பிணியைத் தணியச் செயுமுன்
நன்மைத் தயவா மமிழ்தத் தினைநான்
தின்னப் பணியாய் திருவாழ் குறமின்
தன்னைத் தழுவுந் தனிநா யகனே.

சன்மப் பீணியைத் தணியத் செயும் உன்
நன்மைத் தயவாம் அமிழ்தத்தினை நான்
தின்னப் பணியாய் திருவாழ் குறமின்
தன்னைத் தழுவும் தனி நாயகனே.

அழகு குடிகொண்ட குறத்தியான வள்ளியம்மையை
மணந்த ஓப்பற்ற தலைவனே! பிறவி நோயை நீக்கும் முன்பு,
நன்மையான கருணையாகும் அமிழ்தத்தை நான் உண்ணுவதற்குக்
கட்டளையிட்டருள்வாயாக!

19

வாசங் கமழ்பா தகுகா மறவா
நேசம் பணியுண் ணிறைபே ருணர்வின்
தேசந் திகழ்ச் சிவயோ கமதைத்
தாசன் பெறுவா னருள்சந் ததமே.

வாசம் கமழ் பாத குகா மறவா
நேசம் பணி உள் நிறைபேர் உணர்வின்
தேசம் திகழ்ச் சிவயோகம் அதைத்
தாசன் பெறவான் அருள் சந்ததமே.

மணம் வீசும் திருவடியுடையவனே! குகப்பெருமானே!
மறவாத அன்பு செய்து மனத்தில் நிறைந்த மிகுதியான நினைப்பில்,
ஒளிவிளங்கும் சிவயோகத்தை அடியேன் குமரகுருதாசன்
பெறுவதற்கு எப்போதும் அருள்வாயாக!

20

காணங் குறமா திதழ்மா கனியின்
தேனுண் டகுகா குழகா தெருளோர்
கோனென் றுளவே லவனே குயினான்
ஞானம் பெறவோர் நடனம் புரியே.

21. “இதழ் மா கனியின் தேன்” என்ற பிரயோகம் – மலரிதழ் போன்ற வாயின் அழைப்பாம்
மொழிக்கனியின் இன்கவை யெனும் பொருளைப்பயப்பதாயிற்று. இதழ் = உதடு; சினையாகு பெயராய்
வாயையுணர்த்திற்று. “மா” அழைப்பு என்படுவதைப் பிங்கலந்தை “ஒரு மரப் பெயரு மழைத்தலும்
..... மாவென லாகும்” என்றியம்பு குத்திரத்தா னறிக. இனிது பழுத்தமொழி கனிபோறலின்
கனியெனப்பட்டது. வள்ளிப்பிராட்டி, இறைவனை யழைத்தவாற்றினை 6-வது மண்டலத்திலே
கனைவளாகத் திருவிளையாடலிலே “இன்னு ரைத் தமிழ் முந் தடுமாற வெம்பிரானெனக்
கூவினள் பல்கால்” எனக் கூறிச்சேறலிற் கண்ணுறலாம்.

கானக் குறமாத் இதழ் மாகனியின்
 தேன் உண்ட குகா குழகா தெருளோர்
 கோன் என்று உள வேலவனே குயில் நான்
 ஞானம் பெற ஒர் நடனம் புரியே.

காட்டில் வாழும் குறமகள் வாயின் அழைப்பான கனிபோலும்
 இனிய மொழியான தேனைத் திருச்செவிகளில் பருகிய குகனே!
 இளையோனே! ஞானம் நிறை அரசனே! என்று புகழ்ந்து
 கூறும்படியாக உள்ள வேலவனே! இவ்வாறு புகழ்ந்து கூறும்
 அடியேன் ஞானத்தைப் பெறுதற்பொருட்டு ஒப்பற்ற கூத்தினைச்
 செய்தருள்வாயாக!

21

ஆதா ரவுனோ டணவென் றனைமேல்
 நீதா நிலைநின் றிடமூ டருளைத்
 தாதா வெனவே தனிவா துசெயும்
 போதோ வருள்வாய் பொருவே லிறையே.

ஆதார உனோடு அணவு என்றனை மேல்
 நீதா நிலை நின்றிட மூடு அருளைத்
 தாதா எனவே தனிவாத் செயும்
 போதோ அருள்வாய் பொரு வேல் இறையே.

போர் செய்யும் வேலிறைவனே! ஆதாரமானவனே!
 மேலான நீதிமானே! உன்னுடன் இணையும் அடியேன் என்றும்
 பிறவாமல் முத்தியில் நிலைத்திருக்க அடியேனை மூடிக்கொள்ளும்
 திருவருளைத் தருவாயாக தருவாயாக என்று தனிப்பட்ட
 வாதத்தைச் செய்யும்போதுதான் நீ அருள்வாயோ?

22

வித்தைத் திறமே துமிலா மிட்யேன்
 கத்திக் கதறிக் கழல்பா டவருள்
 வைத்தெற் குணர்வா யதுபோன் மறையாச்
 சித்திற் குளும்வைத் தருள்சே யவனே.

வித்தைத் திறம் ஏதும் இலா மிட்யேன்
 கத்திக் கதறிக் கழல் பாட அருள்
 வைத்து எற்கு உணர்வாய்அது போல் மறையாச்
 சித்திற்குஉளும் வைத்து அருள் சேயவனே.

இளையவனே! அறிவாற்றல் ஒரு சிறிதும் இல்லாத வறியேன், வாய்விட்டுச் சத்தமிட்டுக் கதறி அழுதும் உனது திருவடியைப் பாடுதற்கு அருளைக் கொடுத்து, அடியேனுக்கு உணர்வானது போல் அழியாது அறிவுக்குள்ளும் அந்த அருளை வைத்தருள்வாயாக! 23

இந்த 23ஆம் பாட்டில் - என்னைப் பாடும்படி யருள்புரிந்து உணர்வாகவு நின்றது திருவருளே என்றமை இனிது புலப்படுகின்றதன்றோ. 6-வது மண்டலத்திலே திருவருட்செயன் ஞாபகத்திலே -

“பாடி யேயறி யாவெளி யேன்வாய் பாட லுன்கிரு பையெனவு நினைந்தேன்
நேடி யேயறி யாதவென் னினைவு நினை நினைந்திடல் கருதியு
மகிழ்ந்தேன்”

என்றும் அடிகள் கூறியருளினரே. இத்திருவருட்செயன் ஞாபகத்திலேயே -

“வனப்பு மிக்கவொர் சைவரென் கனவில் வந்தெ ணைக்கொடு போய்ப்பய
சடிகில்
இனிப்பு றப்பிசைந் தனரதை யென்னோ டினித ருந்தியு மேகின ரதுதொட்
டுணைப்ப ழிச்சிடு கவிதையு நூலோ ருணர்வும் வளர்ந்தன விவையமு னருளே”

எனக் கூறியிருத்தலும் இங்கே கருதிக் கொள்ளத்தக்கதே.

**தருவார் தருவார் சரணங் களையென்
றிருபா தமிழைஞ் சிடுவோர் புலவாம்
உருமே வுவுரோ வயர்வீ டிலராய்த்
திருமான் மருகா சிவசே யவனே.**

தருவார் தருவார் சரணங்களை என்று
இருபாதம் இறைஞ்சீடுவோர் புலவாம்
உரு மேவுவரோ உயர்வீடு இலராய்த்
திருமால் மருகா சிவசேயவனே.

திருமாலின் மருமகனே! சிவமாகிய இளையோனே! தம் திருவடிகளைத் தமக்குக் கொடுப்பார் என்று அந்த இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கும் அடியார்கள் மேலான வீடுபேறு இல்லாதவராய், ஊனாலாகிய உடம்மையே மீண்டும் பெறுவார்களோ? கூறுவாயாக! 24

முகமொன் றுரைமுன் முகமொன் றருண்முன்
 முகமொன் றமர்முன் முகமொன் றொளிமுன்
 முகமொன் றிருநங் கையர்மா முகமுன்
 முகமொன் றடியார் முனநின் றிடுமே.

முகம் ஒன்று உரை முன்முகம் ஒன்று அருள்முன்
 முகம் ஒன்று அமர்முன் முகம் ஒன்று ஒளிமுன்
 முகம் ஒன்று இரு நங்கையர் மாமுகம் முன்
 முகம் ஒன்று அடியார் முனநின்றீடுமே.

ஐந்து திருமுகங்களுள் ஒன்று படைத்தல் தொழிலையும், ஒன்று படைக்கப்பட்ட பொருளைக் கருணையால் அழியாது காக்கும் தொழிலையும், ஒடுக்குந் தொழிலான அழிப்புத் தொழிலையும், ஒன்று மறைப்புத் தொழிலையும், ஒன்று பந்த விடுதலையை அடியார்க்கு அருள்புரியும் தொழிலையும் செய்கின்றன. தெய்வயானை, வள்ளி என்னும் இருபிராட்டிகள் முகமுன் அவர்கள் விரும்பு மேம்படு மகிழ்ச்சியுறச் சிவசத்தியாம் ஒருமுகம் என்க. ஆறாவது திருமுகம் சத்தியாகும். 25

முகமொன் றுயர்வின் முகமொன் றொருகீழ்
 முகமொன் றுதெனா தொருமா முகமேன்
 முகமொன் றுவடா ததமோர் முகமென்
 முகநின் றருள்சண் முகவற் குளமே.

25. (1) முகமொன் றுரைமுன் = ஐந்து தொழில்க ளென்பனவற்றுள் முதன்மொழிக் கண்ணதாயப் படைப்புத் தொழிலில் நிற்பது ஒரு முகம், (2) முகமொன்றருள்முன் = படைக்கப்பட்டவைகளைக் கிருபையால் அழியாது காக்குந் தொழிலே காத்தல். அதன்க ணிற்பது ஒரு முகம், (அருள் = கிருபை), (3) முகமொன் றமர்முன் = காக்கப்பட்டவனைத்தும் தத்துவ சங்காரப் போரிடை ஒடுக்கும் பெருந்தொழிலே அழிப்பு. அதன்க ணிற்பது ஒரு முகம், (4) முகமொன் றொளிமுன் = மறைப்புத் தொழில்புரி ஆதிசத்தியே இருளாகவு மொளியாகவு நின்றலின் அதன்க ணிற்பது ஒரு முகம், (ஒளியைக் கூறினமையின் இருளுங்கோடல் தகுதி).

(5) முகமொன் றடியார் முன் = பந்த விடுதலை நிமித்தம் அடியவர்க்கனுக்கிரகிக்குந் தொழிலில் நிற்பது ஒரு முகம். (6) முகமொன் றிருநங் கையர்மா முகமுன் = தெய்வயானை வள்ளியெனும் பிராட்டிகள் முகமுன் அவர்களுடைய விருப்பு மேம்படு மகிழ்ச்சியுறச் சிவசத்தியாம் நிற்பது ஒரு முகம் எனவாமென்க. 1 - முதல் 5 - வரையிலுமுள்ளன சிவமுகங்களென்பதும், 6-வது சத்தியமுகமென்பதும் வடநூற்றிரமாணங்களோடு இவ்வா சிரியரது ஸ்ரீ கப்பிரமணிய வியாசத்திலறியலாம். இப்பொருள்கட்கு மாறுபாடாக முகங்களுரைத்தல் ஏற்புடைமையாகாது.

முகம் ஒன்று உயர்விண் முகம் ஒன்று ஒருகீழ்
 முகம் ஒன்று தெனாது ஒருமாமுகம் மேல்
 முகம் ஒன்று வடாது அதம் ஓர் முகம் என்
 முகம் நின்று அருள் சண்முகற்கு உளமே.

மனமே! ஆறுமுகனுக்கு ஒரு முகம் உயர்ந்த ஆகாயத்தை
 நோக்கியிருக்கும்; ஒரு முகம் கிழக்குத் திசையையும், ஒரு முகம்
 தெற்குத் திசையையும், ஒரு முகம் மேற்குத் திசையையும், ஒரு
 முகம் வடக்குத் திசையையும், ஒரு முகம் கீழ்நோக்கியும்
 அமைந்து அருள்புரியும்! 26

கரம்விண் டுநிலங் களினுந் தொழுவோர்
 உரனெவ் வணமவ் வணநின் றுதவங்
 கரமுஞ் சிரமும் பலவே கருள்போழ்
 அரன்மைந் தனெனுங் குகனுக் கறிவே.

கரம் விண்டு நிலங்களினும் தொழுவோர்
 உரன் எவ்வணம் அவ்வணம் நின்றுஉதவும்
 கரமும் சிரமும் பலவே கருள் போழ்
 அரன் மைந்தன் எனும் குகனுக்கு அறிவே.

அறிவே! ஆணவமல இருளைப் பிளக்கும் சிவபெருமானுடைய
 புதல்வன் குகப் பெருமானுக்குக் காடுகளிலும் மலைகளிலும்
 நிலங்களிலும் இருந்து வணங்குவோர் ஊக்கம் எந்த அளவு
 உள்ளதோ, அந்த அளவு இருந்து அருள் புரிவதற்குத் திருக்கைகளும்
 திருத்தலைகளும் பலவாக உள்ளன! 27

ஈசன் குணமெண் குணமென் றிறைநூல்
 பேசெண் குணமும் பிரியா விறையோன்
 நாசஞ் சனனஞ் சரைநா குமிலாத்
 தேசந் திகழ்சண் முகதே வுளமே.

ஈசன் குணம் எண்குணம் என்று இறைநூல்
 பேசு எண் குணமும் பிரியா இறையோன்
 நாசம் சனனம் சரை நாகும் இலாத்
 தேசம் திகழ்சண் முக தே உளமே.

மனமே! இறைவனுடைய அருட்குணங்கள் என்பவை
 எட்டுக் குணங்களாகும் என்று இறைவன் அருளிய நூல்களான

வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடி, அந்த எட்டுக் குணங்களும் தம்மைப் பிரியாதிருக்கும் இறைவன், இறப்பும் பிறப்பும் மூப்பும் இளமையும் இல்லாத ஒளி விளங்கும் சண்முகக் கடவுளாவார்! 28

தவமே நிமிருட் சமயந் தனிலூஉம்
அவமே பயின்மற் றதிலும் பொதுவாய்
எவனின் றுளனோ வவனே யெனையாள்
சிவனென் றறையுஞ் சிவசண் முகனே.

தவமே நிமிர் உட்சமயம் தனிலூஉம்
அவமே பயில் மற்று அதிலும் பொதுவாய்
எவன் நின்றுளனோ அவனே எனை ஆள்
சிவன் என்று அறையும் சிவசண்முகனே.

தவங்களே மிகுந்துள்ள அகச்சமயங்களிலும், நித்த வீடுபேறின்மை சொல்லும் மற்றபுறச் சமயங்களிலும், பொதுவாக எந்தக் கடவுள் உள்ளானோ, அவனே அடியேனை அடிமை கொண்ட சிவபெருமானே என்று கூறப்படும் சிவசண்முகன் ஆவன்! 29

நாவன் மையுளோர் நவிலெண் ணறுமாப்
பாவண் மையினும் படியா தவனாய்க்
காவென் பவர்தந் துயரங் கடியெந்
தேவென் றுளவே லவனே சிவனே.

நாவன்மை உளோர் நவில் எண்நறுமாப்
பாவண்மையினும் படியாதவனாய்க்
கா என்பவர்தம் துயரம் கடி எம்
தேவு என்று உள வேலவனே சிவனே.

எமது கடவுள் என்று விளங்கும் வேலவனும் சிவனுமானவன், நாவால் பாடும் புலமை பெற்றுள்ளோர் பாடியுள்ள எண்ணற்ற சிறந்த பாடல்கள் வளமையிலும் அடங்காதவனாயும், தம்மைக் காத்தருள வேண்டும் என்று அடியார்களின் துயரத்தை உடனே நீக்குபவனுமாயும் உள்ளவன் ஆவன்! 30

சீர்வே தகுலன் நிருநா விறையோன்
ஆரு ரனறா வருள்வா தவுரான்
ஆரார் தமிழின் பறியா தியிறால்
ஊர்வா னவனே யொருசே யவனே.

சீர்வேத குலன் திருநா இறையோன்
 ஆரூரன் அறா அருள் வாதவரான்
 ஆரார் தமிழ் இன்பு அறி ஆதி இறால்
 ஊர் வானவனே ஒரு சேயவனே.

விடை ஏறும் தேவனே! ஒப்பற்ற இளையோனே! சிறந்த வேதியர் குலத்தைச் சேர்ந்த திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், நம்பியாரூரர், வலிய அருளுடைய திருவாதவூரடிகள் ஆகிய அருளாளர்கள் பாடியருளிய ஒளி நிறைந்த தமிழ்ப் பாடல்களின் இன்பத்தை அறிந்து திருவுளத்தில் மகிழும் ஆதி பிரான்! 31

திருமா லயனெண் டிசைநின் றுளரும்
 செருவா னவருஞ் சிவசங் கரனார்
 உருவென் றுணர்வோ ரறிவா யொளிரும்
 ஒருகந் தபிரா னுயிர்நா யகனே.

திருமால் அயன் எண்திசை நின்றாளும்
 செருவானவரும் சிவசங்கரனார்
 உரு என்று உணர்வோர் அறிவாய் ஒளிரும்
 ஒரு கந்தபிரான் உயிர் நாயகனே.

திருமால், பிரமதேவன், எட்டுத் திசைகளையும் காத்துவரும் திக்குப் பாலர்கள், போர்வல்ல தேவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் சிவசங்கரனார் திருவுருவங்களே ஆவர் என்ற உண்மையை அறிவோர் தம் அறிவாய் விளங்குபவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் தலைவனாகவுள்ள அந்தக் கடவுள் ஆவன்! 32

காலுஞ் சிலையங் கலிசா றனுவும்
 சீலந் திமிர்தஞ் சிரமீ திடுவோர்
 கோலங் களுணர்ந் துளமே குளிர்வோன்
 பாலன் குமரன் பதமே கதியே.

காலும் சிலையும் கலிசால் தனுவும்
 சீலம் திமிர்தம் சிரமீது இடுவோர்
 கோலங்கள் உணர்ந்து உளமே குளிர்வோன்
 பாலன் குமரன் பதமே கதியே.

கண்ணப்பர் திருவடியும், சாக்கிய நாயனார் கல்லும், அருச்சுனன் வில்லும் ஆகிய மூன்றனையும், தம் அழகிய

திருமுடியில் இடுவோர்கள் தம்மைச் சார்ந்திருக்கும் அன்பினை அறிந்துகொண்டு, தம் திருவுளத்தில் மகிழ்வோன் பாலனாகவும் குமரனாகவும் உருவம் கொள்ளும் முருகவேளின் திருவடியே எனக்குத் கதியாகும்!

33

ஆதா ரபிரா னருணா டுநர்கட்
கோதா மொழியா லுபதே சமருள்
மீதா னபரா பரவே லவனை
நீதா னெறியாய் நிணையாய் மனனே.

ஆதாரபிரான் அருள் நாடுநர்கட்கு
ஓதா மொழியால் உபதேசம் அருள்
மீதான பராபர வேலவனை
நீதான் நெறியாய் நிணையாய் மனனே.

மனமே! ஆதாரமான கடவுளின் திருவருளைப் பெற விரும்புவோர்க்குச் சொல்லாத சொல்லால் உபதேசத்தைச் செய்தருளும் மேலான பரம்பொருளான வேலனை, முறைப்படி நீ நினைக்காமலிருக்கின்றாயே? நமக்கு உய்யும் வழி யாது? 34

ஆலா சியமான் மியவா டலெலாம்
வாலா மையின்மா வளஞா னகிரிப்
பாலோ ரிறைகா ணவெனப் பணினோன்
காலா யுதகே தனபுங் கவனே.

ஆலாசிய மான்மிய ஆடல் எலாம்
வாலாமையின் மாவள ஞானகிரிப்
பால் ஓர் இறை காண எனப் பணினோன்
காலாயுத கேதன புங்கவனே.

கோழிக் கொடியுடைய கடவுளான கந்தவேள்தான், திருவாலவாயில் செய்த பெருமைமிக்க திருவிளையாடல்கள் எல்லாவற்றையும், தூய்மையானதும் வளம் மிக்கதுமான திருப்பரங்குன்றத்தில், சூரிய குலத்து அரசன் சித்திரசேனன் காணுமாறு செய்தருளினன்!

35

கீரன் சுகனோர் கிளரொள் ளருணைப்
பேரன் குகன்வீ ணைவரன் பிரமன்
சூரன் முகமா முகனீள் சுகமே
சேரும் படிச்செய் பவனென் சிவனே.

கீரன் சுகன் ஏர் கிளர் ஒள் அருணைப்
 பேரன் குகன் வீணைவரன் பிரமன்
 சூரன் முகமா முகன்நீள் ககமே
 சேரும்படிச் செய்பவன் என் சிவனே.

நக்கீரன், சுகமுனி, அழகு விளங்கும் ஒளியுடைய
 அருணாசலப் பெயருடையவன் ஆன அருணகிரிநாதர், சூரபத்மன்,
 முகுந்தன் ஆகியோர் பேரின்பம் அடையும்படி அருளியவன்
 அடியேன் வணங்கும் ஆறுமுகச் சிவபெருமானே!

